

Arrest

nr. 310 325 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER**
 Langestraat 152
 9473 WELLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 15 april 2024 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 april 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 oktober 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten aanzien van beide verzoekende partijen een beslissing tot terugnrijving. Tegen deze beslissingen dienen de verzoekende partijen geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Op 26 januari 2024 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) omwille van de medische problematiek van de tweede verzoekende partij.

1.3. Op 2 februari 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.2. ongegrond wordt verklaard. Tegen deze beslissing dienen de verzoekende partijen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.4. Bij arrest nr. 301 088 van 5 februari 2024 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vermeld in punt 1.3.

1.5. Op 25 maart 2024 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet omwille van de medische problematiek van de eerste verzoekende partij.

1.6. Op 5 april 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.5. ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

1.7. Op 28 april 2024 worden de verzoekende partijen gerepatrieerd naar Cuba.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partijen gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partijen bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Uit informatie overgemaakt door de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partijen op 28 april 2024 werden gerepatrieerd naar Cuba. Ter terechtzitting gewezen op deze informatie, betwist de advocaat van de verzoekende partijen deze informatie niet.

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van de verzoekende partijen bij onderhavige vordering gelet op het feit dat zij zich niet meer op het grondgebied bevinden, wijst de advocaat van de verzoekende partijen op de beschikking van de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 26 april 2024, die werd overgemaakt aan de Raad en waarin de Belgische staat wordt verboden de aangekondigde maatregelen tot repatriëring naar Cuba, alsook enige andere toekomstige maatregel van repatriëring ten aanzien van de verzoekende partijen uit te voeren tot er door de Raad uitspraak is gedaan over het verzoekschrift van de verzoekende partijen tot schorsing en nietigverklaring van de thans bestreden beslissing, en stelt hij dat de verzoekende partijen alsnog op 28 april 2024 naar Cuba werden gerepatrieerd. De advocaat van de verzoekende partijen stelt zich verder te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De Raad kan slechts vaststellen dat voornoemde beschikking geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de verzoekende partijen op 28 april 2024 werden gerepatrieerd en zich thans niet meer op het grondgebied bevinden.

3.3. Betreffende het actueel belang bij de nietigverklaring van de beslissing van 5 april 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, wijst de Raad op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen (...)”

Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan indienen.

Er dient aldus rekening te worden gehouden met het feit dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts kan worden ingewilligd indien de aanvrager in België verblijft (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898).

Uit informatie overgemaakt door de verwerende partij is echter gebleken dat de verzoekende partijen het grondgebied hebben verlaten.

Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zal de verwerende partij *in casu* bijgevolg enkel kunnen vaststellen dat zij de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partijen niet kan inwilligen. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden beslissing de verzoekende partijen nog tot voordeel kan strekken.

3.4. Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat waar de advocaat van de verzoekende partijen ter terechtzitting betoogt dat er nog contact is met de verzoekende partijen en zij hebben meegedeeld dat zij vanuit België insuline meekregen, doch dat deze doos leeg was, dit een loutere bewering betreft. Bovendien blijkt uit dit enkele element, indien dit zou kunnen aangenomen worden, geenszins dat de verzoekende partijen in Cuba problemen ondervinden omwille van hun gezondheidstoestand.

3.5. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER,
K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER